

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, nar. X
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Beránkem
sídlem Jiráskova 638/35, 470 01 Česká Lípa

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2020, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 8. 2020, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám Mgr. Jakuba Beránka, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku 2 600 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto

rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne 21. 1. 2020, č. j. X. Tímto rozhodnutím úřad práce zamítnul žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – schodišťovou sedačku, včetně instalace.
2. Řízení o příspěvku na schodišťovou sedačku bylo zahájeno žádostí žalobkyně ze dne 15. 10. 2019. V řízení byl dne 12. 12. 2019 vydán posudek posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa (dále jen „OSSZ“), na jehož základě rozhodnutím ze dne 21. 1. 2020 úřad práce podanou žádost o příspěvek na schodišťovou sedačku, včetně instalace zamítl. Rozhodnutí bylo odůvodněno odkazem na obsah posudku OSSZ, podle kterého se sice u žalobkyně jedná o těžkou vadu pohybového nebo nosného systému, ale postižení není uvedeno v seznamu taxativně vyjmenovaných postižení v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb.. Žalobkyně tedy není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. K požadavku žalobkyně o pomůcku dle části I bodu 1 písm. g) přílohy zákona č. 329/2011 Sb. posudek uvedl, že se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí dle části I. bodu 1. této přílohy.
3. Žalobkyně se odvolala, poukazovala na to, že písm. g) je ve výčtu zdravotních postižení odůvodňujících přiznání dávky pro osobu se zdravotním postižením dle přílohy zákona č. 329/2011 Sb.. Uváděla, že se její zdravotní stav a mobilita zhoršují, dle lékařských zpráv se pohybuje na invalidním vozíku za pomoci manžela.
4. Odvolací řízení bylo doplněno o posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ze dne 15. 10. 2020, který zdravotní stav žalobkyně zhodnotil také z hlediska novelizované právní úpravy. Posudková komise uvedla, z jakých vycházela podkladů, konstatovala, že podkladová dokumentace je pro posouzení zdravotního stavu a použití posudkových kritérií dostačující, i bez osobní účasti žalobkyně. Dospěla k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je revmatoidní artritida 4. stupně s pokročilými destruktivními deformitami prstů končetin a pravého zápěstí, dále přítomen progredující LI syndrom na podkladě degenerativního postižení páteře, s porušením pánevního kruhu po TEP obou kyčelních kloubů, s těžkým pozánětlivým a artrotickým poškozením ramenních kloubů a po oboustranné TEP a po artrodéze levého hlezna. Posudková komise uvedla, že se jedná o těžkou vadu pohybového nebo nosného systému, a uzavřela, že žalobkyně není ode dne 15. 10. 2019 do 29. 2. 2020 osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v bodu 1. části I. přílohy k zákonu. Ode dne 1. 3. 2020 nejde ve smyslu § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. o osobu se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona. Nejde o zdravotní postižení interní

povahy způsobující těžké omezení pohyblivosti uvedené v bodu 4 části I přílohy k tomuto zákonu, nejde ani o těžkou vadou nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d), i) a l) bodu 1 části I přílohy k uvedenému zákonu.

5. Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2020 vycházelo ze závěrů posudkové komise. Žalovaný obsah posudku citoval, uvedl, že posudková komise se vypořádala se shromážděnými důkazy, vycházela ze zpráv praktického ošetřujícího lékaře a z odborných nálezů, lze mít tedy za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr, proto posudek shledal jako úplný, objektivní a přesvědčivý. Konstatoval, že požadovaná zvláštní pomůcka – schodišťová sedačka, včetně instalace – je poskytována osobám se zdravotním pojištěním, které je uvedeno v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu. Pro přiznání příspěvku na uvedenou pomůckou by se muselo tedy jednat o postižení uvedené pod písm. a), b), d), i) a l). Žádné z uvedených kritérií podle posudku žalobkyně nesplňuje, přitom zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na uvedenou zvláštní pomůckou jsou podle žalovaného dána taxativně.

II. Žaloba

6. Ve včasné žalobě žalobkyně nesouhlasila s právním názorem žalovaného, že pro přiznání příspěvku na uvedenou pomůckou by se muselo jednat o zdravotní postižení uvedené pod písmenem a), b), d), i) a l). Tento neúplný taxativní výčet je v rozporu se zněním přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., kde je uvedeno, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku se považuje těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, za kterou se považuje výčet pod písmeny a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), k), l).
7. Žalobkyně opakovaně upozorňovala správní orgány, že uplatňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku dle písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., které do uvedeného výčtu náleží. Úřad práce ani žalovaný na její námítky nereagovali, k jejím tvrzením žalovaný nepřihlížel, s touto otázkou se v napadeném rozhodnutí nevypořádal a neodůvodnil, proč žalobkyně nenaplnuje důvody pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku dle písm. g) přílohy. Žalovaný se odvoláním řádně nezabýval, pouze zopakoval nesprávné závěry úřadu práce i nesprávně zjištěný skutkový stav na základě posudku posudkového lékaře. Žalobkyni se nepodařilo získat argumentaci správních orgánů, proč se v jejím případě nejedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti ve smyslu I bod 1 písm. g) přílohy zákona č. 329/2011 Sb. Upozornila, že se dle žalovaného jedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, zároveň ale žalovaný konstatoval, že se o vadu uvedenou v příloze nejedná.
8. Dále žalobkyně namítala, že ji po dobu řízení nikdo nevyšetřil. Zhoršení zdravotního stavu dokumentuje aktuální propouštěcí zpráva z Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa ze dne 3. 9. 2020. Žalobkyně popsala, že se její zdravotní stav zhoršuje, není schopna samostatné chůze, není schopna sejít schody, je upoutána na lůžko, případně na invalidní vozík, na který musí být přemístěna. Není schopna chůze ani transportu s invalidním vozíkem, proto bylo nutné zakoupit a instalovat schodišťovou sedačku. Tím je dána nutnost příspěvku na zvláštní pomůcku.
9. Dle bodu I bodu 1 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje i postižení uvedené pod písm. g) – těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina. Právě tuto těžkou vadou žalobkyně prokazatelně má, což vyplývá ze

zdravotnické dokumentace. Podle žalobkyně nebyl skutkový stav zjištěn dostatečně, posudkový lékař i posudková komise pochybili, pokud nenaznali postižení tří a více funkčních celků. Na základě chybně zjištěného skutkového stavu učinily správní orgány i nesprávné právní závěry.

10. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný k žalobě uvedl shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Dodal že, posudková komise hodnotila postižení žalobkyně ve vztahu k posudkovým kritériím, kdy srovnávala jednotlivá postižení uvedená v písmenu a), b), d) i) a l) bodu 1 části I přílohy zákona č. 329/2011 Sb., která jsou pro nárok na schodišťovou sedačku vymezena v příloze 1 části I bodu 5 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Žalobkyně nemá anatomickou ani funkční ztrátu dolních končetin či funkční ztrátu jedné horní a jedné dolní končetiny. K 1. 3. 2020 se nejedná ani o zdravotní postižení interní povahy způsobující těžké omezení pohyblivosti dle bodu 4 části I přílohy zákona č. 329/2011 Sb.
12. V doplnění vyjádření žalovaný uvedl, že taxativně vymezené zdravotní stavy pro nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku jsou uvedeny v části I přílohy zákona č. 329/2011 Sb.. Uvedená příloha v části I bodu 5 vymezuje, pro které zdravotní stavy je možno přiznat příspěvek na motorové vozidlo a speciální zádržný systém. Ostatní zvláštní pomůcky jsou ve smyslu § 9 odst. 13 zákona č. 329/2011 Sb. vymezeny v prováděcím právním předpise, kterým je vyhláška č. 388/2011 Sb.. Dle přílohy 1 části I bodu 5 vyhlášky č. 388/2011 Sb. se příspěvek na zvláštní pomůckou, kterou je schodišťová sedačka, poskytuje osobám se zdravotním postižením uvedeným v písm. a), b), d), i) a l) části I přílohy zákona č. 329/2011 Sb.. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že na odvolací námitku, že se u žalobkyně jedná o postižení tří a více funkčních celků pohyblivého ústrojí dle písm. g), přiměřeně reagoval.
13. K dalším námitkám konstatoval, že zdravotní dokumentace plně postačovala k učinění posudkového závěru bez osobní přítomnosti a vyšetření žalobkyně posudkovou komisí. Jestliže se posudek nevyjadřuje k tomu, zda zdravotní stav žalobkyně odpovídá písm. g) bod 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., bylo tomu z důvodu, že tento zdravotní stav nezakládá nárok na příspěvek na schodišťovou sedačku.
14. Žalovaný tedy postupoval v souladu s právními předpisy, když příspěvek na zvláštní pomůcku žalobkyni nepřiznal. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud rozhodnutí přezkoumává v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vychází přitom v souladu s § 75 odst. 1s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
16. Předmětem řízení bylo rozhodnutí ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku – schodišťovou sedačku, včetně instalace. Podmínky nároku na příspěvek pro osoby se zdravotním

postižením upravuje § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, jež byl s účinností od 1. 3. 2020 novelizován zákonem č. 228/2019 Sb., a to včetně přílohy tohoto zákona, která vymezuje zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcky a zdravotní stav vylučující jeho přiznání ve smyslu § 9 odst. 4 zákona.

17. Zásadně platí, že věcnému přezkumu může soud podrobit přezkoumatelné rozhodnutí. Náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí vyplývají z § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Z § 68 odst. 3 správního řádu plyne, že odůvodnění rozhodnutí musí obsahovat zejména úvahy, jimiž se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí (důkazů) a při výkladu právních předpisů, dále informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost zakládají rovněž nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu, případně jaký právní předpis a v jakém časovém znění, správní orgán na projednávanou věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Současně platí, že dílčí nedostatky odůvodnění nezpůsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Pokud jde o otázku, jak správní orgán posoudil námitky, vyjádření a návrhy účastníků, postačující je, je-li z odůvodnění rozhodnutí jako celku zřejmé, jaký má správní orgán náhled na ty které aspekty věci, na které poukázali účastníci, a proč považuje jejich námitky za liché, mylné a provedenými důkazy vyvrácené (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2009, č. j. 9 As 66/2009-46). Lze v určitých výjimečných případech tolerovat, pokud se správní orgán nevyjádřil k některým argumentům i návrhům účastníka, ovšem pouze tehdy, nejsou-li zjevně pro posouzení věci relevantní a nedostatek relevance je zcela zřejmý. Ve vztahu k rozhodnutí o odvolání platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí odvolacího orgánu může být dána i tím, že se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudky NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Neznamená to sice, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele, ale z odůvodnění rozhodnutí musí být minimálně *implicitně* zřejmé, jak o nich uvažil, např. tím, že odvolací orgán přesvědčivě prezentuje svůj odlišný skutkový či právní názor (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78).
18. Shora uvedeným nárokům napadené rozhodnutí žalovaného, a to ani ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím úřadu práce, s nímž tvoří jeden celek, nevyhovuje. Z odůvodnění rozhodnutí není vůbec zřejmé, podle jaké právní normy nebylo možné žádosti žalobkyně o přiznání příspěvku na schodišťovou sedačku, včetně instalace vyhovět. Právní rozbor zákonných podmínek pro poskytnutí této zvláštní pomůcky byl ze strany žalovaného v odpovědi na odvolací námitky zcela nedostatečný. Argumentace žalovaného, vycházející ze stručného posudku posudkové komise, je v podstatě rozporuplná, na což správně poukázala žaloba. Žalovaný na straně jedné výslovně konstatoval, že požadovaná zvláštní pomůcka – schodišťová sedačka, včetně instalace – se poskytuje osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodu 1 písm. a), b) d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Zcela v rozporu s uvedeným výčtem následně citoval zdravotní postižení uvedená pouze pod písm. a), b), d) i a l) a bez bližšího objasnění, jen s odkazem na posudek uvedl, že žalobkyně žádné z uvedených kritérií nesplňuje. Takové odůvodnění z hlediska uvedení právních norem, podle kterých bylo zdravotní postižení žalobkyně posuzováno a v návaznosti na to rozhodováno o naplnění zákonných podmínek pro přiznání příspěvku na předmětnou zvláštní pomůcku, neobstojí.

19. Z rozhodnutí žalovaného, a to ani ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, nevyplývá, zda se posudkový lékař a následně posudková komise zabývali posouzením otázky, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně odpovídá těžké vadě pohybového nebo nosného systému dle části I bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., kterou je těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina. Prvostupňové rozhodnutí v návaznosti na obsah posudku posudkového lékaře OSSZ uvádí, že zdravotní postižení žalobkyně odpovídá těžké vadě pohybového nebo nosného ústrojí. Shodně konstatovala přítomnost těžké vady pohybového nebo nosného systému také posudková komise. Závěr správních orgánů, vycházející pouze ze stručného konstatování obsahu obou posudků (jež se zabývají zdravotním postižením žalobkyně z pohledu stanovených medicinských kritérií), že se ale nejedná o taxativně vyjmenované zdravotní postižení v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., rozhodně neodpovídá znění části I bodu 1 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., na které správní orgány odkazují. Takový závěr je nedostatečný, rozporuplný.
20. Nelze tedy souhlasit s žalovaným, že na stěžejní odvolací námitku žalobkyně, že její zdravotní postižení odpovídá zdravotnímu postižení dle písm. g), které je uvedeno v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., dalo odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečnou odpověď. Z rozhodnutí nevyplývá, zda se žalovaný zabýval tím, jestli posudková komise toto kritérium k odvolací námitce žalobkyně posuzovala, případně z jakého důvodu to nepovažuje za vadu posudku. Z rozhodnutí neplyne, na základě čeho má žalovaný odvolací argumentaci žalobkyně za nesprávnou, vyvrácenou konkrétně uvedenými skutkovými, případně právními důvody.
21. K vysvětlení a další právní argumentaci, se kterou žalovaný přišel až ve vyjádření k žalobě a jeho doplnění, nemůže soud přihlídnout. Zásadně platí, že nedostatky odůvodnění rozhodnutí, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nelze zhojit uvedením chybějících náležitostí odůvodnění ve vyjádření k žalobě. Soud výlučně vychází z odůvodnění napadeného rozhodnutí, které přezkoumá (srov. rozsudky NSS ze dne 3. As 51/2003-58, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
22. Nad rámec potřebného odůvodnění považuje soud za potřebné žalobkyni vysvětlit, že přímé vyšetření posuzované osoby posudkovou službou OSSZ či posudkovou komisí nemusí být obligatorně v průběhu správního řízení provedeno. Záleží vždy na konkrétních okolnostech případu, vlastní vyšetření posuzované osoby se uplatní především při odstraňování nejasností a případných rozporů při posuzování zdravotního stavu jednotlivými posudkovými orgány, případně při existenci rozporů v odborných lékařských zprávách či v případě, kdy nashromážděná zdravotní dokumentace nepodává dostatečně spolehlivý obraz o zdravotním stavu posuzované osoby (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44, či ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013-29, nebo ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29).

VI. Závěr a náklady řízení

23. Z uvedených důvodů považoval soud napadené rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a v souladu s § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. přistoupil k jeho zrušení. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému.
24. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je podle § 78 odst. 5 s. ř. s.

žalovaný vázán. Bude jeho povinností řádně se zabývat odvolací námitkami, s ohledem na jejich obsah znovu hodnotit, zda posudek posudkové komise je úplný, objektivní a přesvědčivý, případně zvážit jeho doplnění, pokud tomu tak nebude. V odůvodnění rozhodnutí o odvolání pak musí žalovaný přezkoumatelným způsobem uvést, z jakého skutkového stavu vycházel, jak k němu dospěl, jak hodnotil podklady rozhodnutí (posudek posudkové komise, případně další podklady předložené v řízení), a jakými úvahami se řídil při aplikaci konkrétních právních norem, které musí dostatečným způsobem identifikovat a vyložit, vše v rozsahu, aby bylo zřejmé, jak byly námitky a právní argumentace žalobkyně posouzeny.

25. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ustanovení odst. 1 neplatí, mělo-li být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče.
26. V souzené věci byla úspěšná žalobkyně, soud jí proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, náleží jí tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za zastupování ve výši 2 x 1 000 Kč za 2 úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby [§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 2 (věc sociálního zabezpečení) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby (§ 13 odst. 3 a 4 advokátního tarifu). Soud tedy přiznal žalobkyni náhradu nákladů připadajících na zastoupení ve výši 2 600 Kč a žalovanému uložil, aby tuto částku zaplatil k rukám právního zástupce žalobkyně v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 27. leden 2021.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně